

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 371/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. H. a J. H., obaja bytom Z., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1314/98 a jeho rozsudkom z 12. septembra 2007, postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 288/07 a jeho rozsudkom z 5. februára 2008 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 272/2008 z 30. júna 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. H. a J. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2009 doručená sťažnosť Mgr. M. H. (ďalej len „sťažovateľ“) a J. H. (ďalej spolu len „sťažovatelia“), obaja bytom Z., ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1314/98 a jeho rozsudkom z 12. septembra 2007, postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 288/07 a jeho rozsudkom z 5. februára 2008 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Cdo 272/2008 z 30. júna 2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 23. júna 1997 sťažovatelia podali Okresnému súdu Zvolen návrh na začatie konania o nárok na zľavu z účtovaných súm za teplo za rok 1996 proti Stavebnému bytovému družstvu Z. (ďalej len „odporca“). Na základe námietky vznesenej sťažovateľom voči sudcom Okresného súdu Zvolen krajský súd uznesením sp. zn. 10 Nc 196/98 z 15. mája 1998 rozhodol o vylúčení sudcov z prerokovávanía a rozhodovania vecí a vec prikázal na prerokovanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Okresný súd rozsudkom č. k. 5 C 1314/98-437 z 12. septembra 2007 rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť sťažovateľom spoločne a nerozdielne z titulu zľavy za teplo súdom stanovené sumy s úrokmi z omeškánia. Proti predmetnému rozsudku sa odporca odvolal a o jeho odvolaní rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 17 Co 288/07-463 z 5. februára 2008 tak, že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Odporca podal proti predmetnému rozsudku dovolanie najvyššiemu súdu, ktorý jeho dovolanie uznesením sp. zn. 2 Cdo 272/2008 z 30. júna 2009 odmietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24. augusta 2009.

Podľa sťažovateľov súdne konanie skončilo po vyše 12 rokoch, čím bolo porušené ich základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov v konaní zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd svojím rozhodnutím vyslovil porušenie ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1314/98 a jeho rozsudkom z 12. septembra 2007, postupom krajského súdu

v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 288/07 a jeho rozsudkom z 5. februára 2008 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 272/2008 z 30. júna 2009 a priznal im primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 319,39 €.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľmi namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom

okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1314/98 a jeho rozsudkom z 12. septembra 2007, postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 288/07 a jeho rozsudkom z 5. februára 2008 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 272/2008 z 30. júna 2009.

1. K namietanému porušeniu označeného základného práva postupom a rozhodnutím okresného súdu a postupom a rozhodnutím krajského súdu

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľky). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 236/03, IV. ÚS 158/04) a jednou zo zákonných podmienok na jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa a nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (IV. ÚS 237/04).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že označené konanie okresného súdu bolo ukončené vyhlásením rozsudku 12. septembra 2007 a označené konanie krajského súdu vyhlásením rozsudku 5. februára 2008, ktoré nadobudli právoplatnosť 28. marca 2008, a sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená 20. októbra 2009.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že lehota stanovená pre tieto konania pred ústavným súdom nebola zachovaná, sťažovateľom bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, ako podali sťažnosť ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), a preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu označeného základného práva uznesením najvyššieho súdu

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 12/01, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany namietané porušenie uvedených práv označenými orgánmi verejnej moci ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označených práv, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, II. ÚS 191/09).

Sťažovatelia v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 20. októbra 2009 namietali porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 272/2008 z 30. júna 2009.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že namietané uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 24. augusta 2009 a sťažnosť ústavnému súdu bola doručená 20. októbra 2009, teda v čase, keď už nemohlo dochádzať k nečinnosti najvyššieho súdu, preto nemohlo ani dochádzať k porušovaniu sťažovateľmi označeného základného práva.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2009